Kız ve Yavru
Köpek Okulu
Jane MEADOW

Kız ve Yavru Köpek Okulu

Jane MEADOW

Sophie güneşli kaldırımda seke seke yürüyordu, kıvırcık saçları iki topuz halinde zıplıyordu. Kollarında minik bir yavru köpek heyecanla kıpır kıpırdı. Adı Teddy'ydi ve sarkık altın rengi kulakları her şeye bakarken sallanıyordu. Bugün çok özel bir gündü: Sophie ve Teddy ilk kez yavru köpek okuluna gidiyorlardı. Sophie sarı tişörtünü ve kot tulumunu giymişti, belinde küçük yeşil bir mama kesesi asılıydı.

Yavru köpek okulunda Hazel Hanım adında güler yüzlü bir öğretmen onları kocaman bir gülümsemeyle karşıladı. Turkuaz bir polo tişört ve yuvarlak gözlük takıyordu, boynundaki ipte bir düdük asılıydı. 'Hoş geldiniz Sophie ve Teddy!' dedi. 'Bugün otur ve gel gibi basit komutları öğreneceğiz. Ödül olarak mama kullanıyoruz.' Sophie biraz heyecanlıydı ama çoğunlukla çok sevinçliydi. Teddy'nin tüylü kuyruğu o kadar hızlı sallanıyordu ki bulanık görünüyordu.

Hazel Hanım sınıfa bir mamanın yavru köpeğin burnunun yanında nasıl tutulacağını ve yavaşça yukarı nasıl kaldırılacağını gösterdi. 'Teddy oturunca evet de ve mamayı ver,' diye açıkladı. Sophie diz çöktü, kırmızı kanvas spor ayakkabıları yerde gıcırdadı. Mamayı tam Teddy'nin minik siyah burnunun önünde tuttu. Teddy kokladı, sonra poposunu yere indirdi. 'Evet!' diye sevindi Sophie ve ona mamayı verdi. Teddy'nin kuyruğu sevinçle sallandı.

Sıradaki komut gel idi. Hazel Hanım birkaç adım ötede durdu ve 'Teddy, gel!' diye seslendi. Ama Teddy yerdeki bir noktayı koklamakla meşguldü. Sophie tekrar denedi, çömelerek dizlerine vurdu. 'Teddy, gel!' diye neşeli bir sesle seslendi. Teddy başını kaldırdı, kocaman parlak gözleri meraklıydı. Sendeleyerek bir adım attı, sonra bir adım daha ve sonunda paytak paytak Sophie'ye doğru yürüdü. Sophie onu bir mamayla ve sarkık kulaklarının arkasını hafifçe kaşıyarak ödüllendirdi.

Pratik yapmak eğlenceliydi ama Teddy kolayca dikkati dağılıyordu. Parlak kırmızı bir top yanlarından yuvarlandı ve Teddy peşinden koştu, krem rengi patileri yerde kaydı. Sophie güldü ve onu nazikçe geri getirdi. 'Sorun değil Teddy,' dedi. 'Tekrar deneyelim.' Teddy oturmak yerine kendi kuyruğunu kovalasa bile hiç kızmadı. Hazel Hanım gülümsedi ve 'Sabır en güzel ödüldür,' dedi.

Teddy her doğru yaptığında, azıcık bile olsa, Sophie ona bir mama verdi ve onu övdü. Yere çömelince 'Güzel oturdu, Teddy!' dedi. Ona doğru sendeleyerek gelince 'Güzel geldi!' dedi. Teddy'nin kuyruğu sürekli sallanıyordu ve pirinç künyesi kırmızı tasmasında şıngırdıyordu. Sınıftaki diğer yavru köpekler de öğreniyordu ama Sophie sadece Teddy'yi önemsiyordu. Her küçük başarı kalbini sıcacık ve gururlu hissettiriyordu.

Molada Sophie yere oturdu ve Teddy kucağına tırmandı. Yumuşak altın kahverengi tüylerini okşadı ve fısıldadı: 'Harika gidiyorsun, Teddy.' Teddy minik pembe diliyle yanağını yaladı. Hazel Hanım yanlarına geldi ve 'Sophie, ona karşı ne kadar nazik olduğunu seviyorum. Bu güven oluşturur,' dedi. Sophie'nin yüzü parladı. Sırf sevimli olduğu için Teddy'ye minik bir mama verdi ve Teddy kuyruğunu o kadar hızlı salladı ki bütün vücudu kıpırdadı.

Tekrar pratiğe döndüler, Hazel Hanım koniler ve alçak bir tünelden küçük bir engelli parkur kurdu. 'Gel komutunu eğlenceli bir oyunla çalışalım,' dedi. Sophie bir uçta durdu ve Teddy'yi çağırdı. Önce Teddy bir koniyi kokladı ve yolu şaşırdı. Ama Sophie sabırla bekledi ve neşeli bir sesle seslendi. Kısa süre sonra Teddy oyunu hatırladı ve kulakları uçuşarak koşarak geldi. Sophie onu bir mamayla ve kocaman bir sarılmayla ödüllendirdi.

Teddy yine de her şeyi hemen öğrenmedi. Bazen Sophie gel dediğinde oturuyordu, bazen de sadece başını yana eğerek ona bakıyordu. Ama Sophie hiç iç çekmedi ya da kaşlarını çatmadı. Sadece neşeli bir ses ve lezzetli mamalarla tekrar denedi. 'Başaracağız, Teddy,' dedi. Teddy her nazik denemede ona daha çok güvendi. Hazel Hanım onaylayarak başını salladı. 'İşte bu, Sophie!'

Dersin sonunda Teddy, Sophie her istediğinde neredeyse her zaman oturabiliyordu. Gel komutunu da yapabiliyordu, gerçi bazen ilginç bir şeyi koklamak için yoldan sapıyordu. Sophie bunu önemsemedi. Öğrenmenin zaman aldığını biliyordu. Yeşil mama kesesini topladı ve Teddy'nin tasmasını taktı. Teddy kocaman kara gözleriyle ona baktı ve Sophie kendisiyle gurur duyduğunu görebiliyordu. Kuyruğu kapıya kadar sallanmaya devam etti.

Hazel Hanım sınıfı bir araya çağırdı. 'Harika iş çıkardınız hepiniz! Unutmayın, evde kısa pratikler yapın, bolca ödül verin ve her zaman sabırlı olun.' O kadar nazik olduğu için Sophie'ye özel bir çıkartma verdi. Sophie çıkartmayı tulumunun cebine yapıştırdı. Sonra Hazel Hanım diz çöktü ve Teddy'yi nazikçe okşadı. 'Teddy, sen cesur küçük bir köpeksin,' dedi. Teddy elini yaladı ve pirinç künyesi hafifçe şıngırdadı.

Eve dönerken Sophie, caddeyi geçmeden önce köşede 'otur' komutunu çalıştırdı. Teddy hemen oturdu ve Sophie ona bir mama verdi. 'Aferin oğlum!' dedi. Teddy'nin kuyruğu o kadar hızlı sallandı ki küçük bir esinti oluşturdu. Sophie ikisiyle de gurur duydu. Sabırlı olmanın ve ödül kullanmanın eğitimi Teddy için eğlenceli kıldığını öğrenmişti. Teddy de hata yaptığında bile Sophie'nin her zaman nazik olduğunu öğrenmişti.

Evde Teddy oturma odasını eskisinden daha özgüvenli keşfetti. Elektrikli süpürgenin yanından saklanmadan geçti ve hatta kendi küçük yatağına kendi başına tırmandı. Sophie onu izledi ve gülümsedi. 'Daha cesur oluyorsun, Teddy,' dedi. Teddy kuyruğunu salladı ve en sevdiği gıcırtılı oyuncağını getirdi. Sophie kıkırdadı ve ona bir mama verdi. Her gün birbirlerine olan güvenleri daha da güçlendi.

O gece Sophie yatağında oturdu, Teddy yanına kıvrılmıştı. Yavru köpek okulunu ve Teddy'nin ne kadar çok şey öğrendiğini düşündü. Mükemmel değildi ama çabalıyordu ve önemli olan buydu. Sophie sabırlı kalmış ve hiç kızmamıştı, Teddy de ona güvenmeyi öğrenmişti. Yumuşak başını öptü ve fısıldadı: 'Harika bir takımız, Teddy.' Teddy mutlu bir şekilde iç çekti ve gözlerini kapattı.

Ertesi sabah Sophie yanağını dürtükleyen ıslak bir burunla uyandı. Teddy oynamaya ve pratik yapmaya hazırdı. Arka bahçeye çıktılar ve Sophie yeşil mama kesesini çıkardı. 'Teddy, otur!' dedi. Teddy hemen oturdu, kuyruğu çimenleri süpürüyordu. 'Aferin oğlum!' diye sevindi Sophie. Ona bir mama ve kocaman bir sarılma verdi. Teddy'nin gözleri sevinçle parladı. Sabırlı bir arkadaşın varsa yeni şeyler öğrenmek eğlenceliydi.

Sophie nazik ve sabırlı rehberliğin bir yavru köpeğin cesur ve mutlu büyümesine yardımcı olduğunu öğrendi. Teddy de Sophie'nin mamalarla ve güzel sözlerle ona yardım etmek için her zaman yanında olduğunu öğrendi. Birlikte her gün biraz pratik yaptılar ve her küçük başarı Teddy'nin kuyruğunu sevinçle sallamasını sağladı. Sophie sabır ve ödüllerle Teddy'nin her şeyi öğrenebileceğini biliyordu. Teddy de Sophie yanındayken o da her şeyi yapabileceğini biliyordu.